



Protokol o hodnocení diplomové práce

Název práce: Zdálo se mi...

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Žaneta Mašková

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

Hodnocení vedoucího práce:

Práci hodnotil(a): MgA. Gabriel Vach

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Téma diplomové práce Žanety Maškové "I had a dream", nebo v překladu "Zdálo se mi", bylo, jak sama studentka píše v teoretické části, oříškem. Poprvé totiž pracovala na vlastní volné zadání. Sama musela najít nosné téma, které by jí bylo vlastní, dát mu formu a sama si stanovit hranice, kam až chce dojít.

To bylo pro studentku důvodem udělat si malou inventuru: ve svých výtvarných designérských a uměleckých vzorech, byla donucena zformulovat, co jí na jejich práci přitahuje a proč je jí tak blízká. Na základě této rešerše si mohla studentka uvědomit jisté společné rysy jejich dosavadních realizací.

Žaneta Mašková chtěla vzdát poctu svým oblíbeným designérům ze skupiny Memphis. Byla donucena dohledat a hlavně pochopit pozadí tohoto výrazného designérského postoje. Na základě zjištěných faktů pak byla schopná najít i další osobnosti v oblasti designu, kteří pracovali s podobnými tématy, ale jejich výrazový slovník a jejich výsledky jsou zcela jiné (jako např. Kenji Kawakami).

Díky této částečně badatelské, částečně sebezpytné práci, dokázala Žaneta nashromáždit vcelku obstojnou sbírku inspiračního materiálu. Vznikl tak malý osobní Parthenón designérů, kteří jí jsou nějakým způsobem blízcí.

Dobrou teoretickou přípravu i vědomou práci se svými vzory a odkazy na svou inspiraci bych proto viděl jako jedno z hlavních pozitiv práce.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Jak bylo zmíněno výše, při sestavování své kolekce se studentka poučila částečně u svých vzorů ze skupiny Memphis, na některých tvarech je pak patrný vliv dalšího z výše zmíněných - Kenjiho Kawakamiho a jeho společnosti Chindogu.

Osobně bych k výčtu inspiračních zdrojů alespoň co do práce s divákem / uživatelem přidal ještě Alvara Aalta, a jeho slavnou amorfní vázu, jejíž tvar a proporce jsou záměrně navrženy natolik nejednoznačně, že může posloužit stejně dobře jako váza i jako mísa.

3. Přínos práce pro daný obor

Soubor objektů, který dostal souhrnný název USE ME, se vědomě snaží pracovat s protichůdnými asociacemi a balancovat na hraně mezi protiklady - užitečným a nepoužitelným, krásným a podivným či obskurním, prázdným a oduševněným.

4. Silné stránky díla

Žaneta kombinuje tvary - jednou aby vyvolávaly konkrétní asociace (dóza ve tvaru úst), jindy aby svou nejednoznačností případného uživatele znejistěla a přiměla přemýšlet, k čemu takový tvar vlastně slouží. Pracuje ale i s řešeními, která plní svou funkci nečekaným a neobvyklým způsobem (mísa s hroty) nebo předkládá svůj osobitý komentář k úvahám o tom, co je méně, co více a co je nuda.

To, jakým způsobem se Žaneta snaží pracovat s asociacemi a odkazy na design a užítkovost, podtrhuje i prací se jmény, která přiřazuje jednotlivým kusům setu - Ribelle, Bocca či Tatto - nejsou jména, která by se dala číst nějakým jednoznačným způsobem. Navozují určitou atmosféru a umožňují stejnou hru s asociacemi, jako samotné předměty.

5. Slabé stránky díla

Předkládaný soubor, ve stavu, v jakém je předkládaný, bohužel působí jako opuštěný uprostřed procesu, *(což není vpravdě spravedlivé tvrzení, protože vím, kolik práce a úsilí Žaneta do realizace vložila - nicméně)* působí jako nedodělaný. Je to způsobeno zejména absencí výraznější barvy a s ní spojené avizované hravosti, která celku ubírá na síle. Neutrální bílá porcelánu působí odtazité a studené.

Absencí barvy se ze setu vytrácí spojení na skupinu Memphis, které chtěla Žaneta svou prací vzdát hold.

(autorka si tohoto deficitu je vědoma, proto aby handicap kompenzovala v doprovodné dokumentaci svou kolekci fotí na pestrobarevném pozadí)

Pak jsou zde další dílčí problémy některých jednotlivých tvarů: např. objekt Nube - mísa se srstí uvnitř, která mohla patřit k tomu nejlepšímu a nejvýraznějšímu, zůstala v realizaci daleko za očekáváním. Částečně díky nedokonalému zpracování, ale hlavně volbou nevhodného měřítka se z dobrého konceptu s vtípem a nadsázkou stala pouhá anekdota se zkomolenou pointou.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Na práci Žanety Maškové si vážím zejména dvou věcí:

To, jakým způsobem si poradila s volným tématem, kterému ona sama musela dát náplň a smysl. Její upřímné hledání tématu, které jí donutilo utřídit a ujasnit si své vlastní priority a směřování. Z pozice designéra, který pracuje na předem dané konkrétní zadání a zpravidla řeší funkční problémy, se musela Žaneta přeskolit na umělce, který přichází před publikum se svým názorem a svou vizí světa.

Na druhém místě musím zmínit i Žanetino odhodlání a houževnatost, se kterým se pustila do boje s nástrahami technologie vytváření a práce s porcelánem - Některé postupy si vyzkoušela vůbec poprvé, což ji neodradilo a přes počáteční nejistotu se dobrala určité jistotě v práci se sádrou, s možnostmi technologie atd. Za to má Žaneta můj upřímný obdiv. Zde bohužel zafungoval faktor času, kterého, jak se ukázalo, si autorka nenechala pro zdárnou realizaci dost.

Zejména z tohoto důvodu - z rozporu mezi tím, jaký by předkládaný soubor mohl být, a jaký v současné podobě je, hodnotím práci Žanety Maškové jako nevyhovující a navrhuji její dopracování.

Datum:

20 -05- 2016

Podpis:

